

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2348/2525

อัยการทุ่งสงโจทก์ นายวีระ อบโอจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 67, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 86

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยขับเรือรับผู้โดยสารไปยังที่เกิดเหตุโดยไม่ทราบว่าเป็นคนร้ายจะไปฆ่าผู้ตาย หลังเกิดเหตุแล้ว จำเลยจำต้องขับเรือไปส่งคนร้ายด้วยความจำเป็น เพราะอยู่ภายใต้อำนาจของคนร้ายซึ่งจำเลยไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 67(1) เมื่อส่งคนร้ายแล้วก็ไปแจ้งความแก่ผู้ใหญ่บ้านทันทีที่ดังนี้ จำเลยไม่ต้องรับโทษศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289, 86 จำคุกตลอดชีวิต ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายว่า "ข้อเท็จจริงฟังยุติได้ว่า วันเกิดเหตุจำเลยขับเรือหางยาวพาชายคนร้าย 2 คน ไปที่โรงเรียนปากช่อง ซึ่งนายมนต์ชัยผู้ตายเป็นครูอยู่ คนร้ายใช้ปืนยิงผู้ตายถึงแก่ความตาย หลังจากนั้นคนร้ายกับจำเลยนั่งเรือไปด้วยกันทางบ้านโครกคราม" ฯลฯ "การที่จำเลยขับเรือพาคนร้ายทั้งสองไปฆ่าผู้ตายแล้วพาคนร้ายหนีไปจากที่เกิดเหตุ นั้น ถือได้ว่าจำเลยร่วมเป็นตัวการในการฆ่าหรือเป็นผู้สนับสนุนหรือไม่ศาลฎีกาเห็นว่า จำเลยมีอาชีพขับเรือรับจ้างเป็นปกติวิสัยของจำเลยอยู่แล้ว นายพร้อม อินทร์จันทร์ ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นพยานโจทก์เบิกความรับรองว่า จำเลยเป็นคนดีมีความประพฤติเรียบร้อยทำมาหากินตามปกติ นอกจากนี้จำเลยไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ตาย เมื่อจำเลยพาชาย 2 คนไปถึงโรงเรียน จำเลยก็ไปบอกแก่นายเวียงโดยเปิดเผยว่า เจ้าหน้าที่จะมาตรวจโรงเรียน จำเลยอาจเข้าใจโดยสุจริตว่าชาย 2 คนนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ที่จะมาตรวจโรงเรียนจริง แล้วจำเลยก็เดินไปตามผู้ตาย เมื่อผู้ตายออกมาพบกับชายที่จำเลยพามาส่งแล้ว จำเลยก็เดินแยกไปที่บ้านนางสัมทับซึ่งอยู่ไกลออกไป 15 เมตร โดยจำเลยไม่ได้มายุ่งเกี่ยวกับ นายเวียงพยานโจทก์เบิกความว่า เมื่อคนร้ายยิงผู้ตายแล้ว คนร้ายได้เรียกจำเลยให้ไปลงเรือขับไปทางตลาดโครกคราม

คำพิพากษา

ศาลฎีกาเห็นว่า คนร้ายมีปืนและฆ่าผู้ตายให้เห็นเป็นที่ประจักษ์เช่นนั้น จำเลยย่อมมีความกลัวและไม่กล้าขัดขืน ที่โจทก์ฎีกาว่า จำเลยควรจะหลบไปเสียหรือใช้ปืนยิงขู่คนร้ายเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของจำเลยนั้น ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีปืน ถ้าหากจำเลยขัดขืนคนร้ายอาจฆ่าจำเลยเหมือนดังที่ได้ฆ่าผู้ตายมาแล้วก็ได้ คดีนี้เห็นว่า จำเลยขับเรือรับผู้โดยสารไปยังที่เกิดเหตุโดยไม่ทราบว่าเป็นคนร้ายไปฆ่าผู้ตาย และหลังจากเกิดเหตุแล้วจำเลยจำต้องขับเรือไปส่งคนร้ายด้วยความจำเป็น เพราะอยู่ภายใต้อำนาจของคนร้าย ซึ่งจำเลยไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 67(1) ดังจะเห็นได้ว่า เมื่อจำเลยขับเรือไปส่งคนร้ายที่บ้านโครกครามแล้ว จำเลยได้ไปแจ้งความแก่นายวิน ช่วยเขียร ผู้ใหญ่บ้านทันที ซึ่งนายวินก็มาเป็นพยานยืนยันในข้อนี้ และจำเลยไม่ได้หลบหนีไปไหนยอมให้ตำรวจจับกุมโดยดีถ้าจำเลยร่วมกระทำผิดด้วยก็คงจะหลบหนีไปพร้อมกับคนร้ายแล้ว"พิพากษายืน

องค์คณะ

ทวี กสิยพงศ์ · พินิจ สังขนันท์ · พิพัฒน์ จักรางกูร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/2348/2525>